

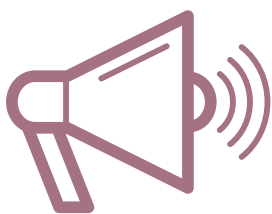
Framtiden kommer att utvisa om försäkringsförmedlarnas självreglering bidrar till att säkerställa allmänhetens förtroende för branschen. Om inte, äventyras det redan i dag begränsade utrymmet för självregleringen. Det skriver ordföranden i Insuresecs Disciplinnämnd.

Text: Per Johan Eckerberg

Foto: Vinge

Självreglering av förmedlare

”Svaret på frågan om självreglering av försäkringsförmedlare fungerar är: nej och ja”

Självreglering är en reglering som utgör ett alternativ till eller kompletterar lagstiftning. Den upprätthålls i allmänhet av en organisation som styr och övervakar sina medlemmars verksamhet och vid behov verkställer sanktioner. Försäkringsförmedlarnas självreglering upprätthålls av Insuresec. Vid behov verkställs sanktioner genom Disciplinnämnden. Lagstiftaren har satt den nedre ribban för försäkringsförmedling. Det grundläggande ”ramverk” för självreglering av försäkringsförmedlare som Insuresec och Disciplinnämnden har definierat, sätter ribban högre:

Insuresec registrerar och licensierar individer, inte företag. Den som är anknuten till Insuresec kan således inte ”byta hatt” genom att flytta sin verksamhet till ett annat företag.

Av Insuresecs regelverk framgår att de försäkringsförmedlare som är anslutna till Insuresec ska följa de lagar och andra författningar som gäller för verksamheten eller som i övrigt är relevanta för försäkringsförmedlare. Detta krav är inte begränsat till situationer som innefattar förmedling av försäkring eller rådgivning om finansiella instrument inom ramen för en försäkring. Den som är anknuten till Insuresec kan således inte undgå att ställas

till svars genom att till exempel lämna rådgivning utanför ramen för en försäkring. Av Insuresecs regelverk framgår vidare att försäkringsförmedlare ska iaktta god försäkringsförmedlingssed. Det övergripande syftet med kravet på god försäkringsförmedlingssed är att upprätthålla (någon har sagt ”återupprätta”) allmänhetens förtroende för försäkringsförmedlingsbranschen. Disciplinnämnden har därför klargjort (Uttalande 2014:1) att Insuresecs krav på god försäkringsförmedlingssed inte är begränsat till ageranden som faller inom lagen om försäkringsförmedling, utan omfattar alla de områden som allmänheten kan ha fog för att uppfatta som närliggande till eller ha samband med försäkringsförmedling.

Svaret på frågan om självreglering av försäkringsförmedlare fungerar är: nej och ja.

Nej. Självreglering av försäkringsförmedlare kan inte fungera. Försäkringsförmedling är nämligen en verksamhet som i huvudsak regleras genom en på EU-direktiv baserad lagstiftning och som står under tillsyn av Finansinspektionen. Därigenom är utrymmet för självreglering i stort sett begränsat till frågan om vad som utgör god försäkringsförmedlingssed. Utvecklingen av

EU:s rättsregler tyder dessutom inte på att utrymmet för självreglering kommer att öka.

Ja. Självreglering av försäkringsförmedlare kan fungera när det gäller frågan om vad som utgör god försäkringsförmedlingssed. I april 2014 var uppskattningsvis 80 procent av alla försäkringsförmedlare utanför banksektorn, däribland uppskattningsvis 85 procent av alla livförsäkringsförmedlare och 70 procent av alla skadeförsäkringsförmedlare, anknutna till Insuresec. Om de regler som Insuresec uppställer (i avtal med förmedlarna och genom Disciplinnämndens tolkning) håller tillfredsställande kvalitet och kan upprätthållas på ett effektivt sätt, finns det således ingen tvekan om att dessa regler kommer att ge uttryck för vad som utgör god försäkringsförmedlingssed utanför banksektorn.

Det ramverk som Insuresec och Disciplinnämnden har definierat bör ge goda förutsättningar för en självreglering av försäkringsförmedlare som är effektiv och av hög kvalitet när det gäller frågan om vad som utgör god försäkringsförmedlingssed. I egenskap av ordförande i Disciplinnämnden bör jag emellertid själv avstå från att delta i den debatten.